

Ací havíem de venir a parar, mister Eden!

EL MINISTRE DE COMUNICACIONS HA VISITAT EL PRESIDENT COMPANYS

L'Honorable President de la Generalitat ha passat, com de costum, el matí al seu despatx particular de la Residència, on ha treballat amb els seus secretaris i ha celebrat conferències telefòniques per assabentar-se de la marxa de les operacions als diversos fronts de lluita, que són molt avançades per a les armes dels republicans.

Al migdia el senyor Companys s'ha traslladat al despatx oficial de la Presidència on ha rebut el ministre de Comunicacions, senyor Bernardo Giner de los Rios, amb el qual ha celebrat una conferència.

El periodista ha tingut oportunitat de saludar el senyor Companys a la Galeria gòtica del Palau.

El President ha dit que no hi havia noves d'interès informatiu i ha conversat amb els reporters en caràcter particular.

La sang d'Espanya crida!

Madrid sagna. Madrid crema. Els avions alemanys i italians esquarteren els infants a les escoles. Els avions alemanys i italians incendien els hospitals, calen foc a l'Ambaixada de França, llencen damunt la ciutat els seus obusos i bombardegen de Josep Antoni Gual. Els tancs italians i alemanys metral·len la millor i la més heroica joventut democràtica francesa, al·listada a la columna internacional.

I «Le Temps», amb una hipocresia patètica, ens explica que és «deplorable, però necessari, ja que és necessari acabar amb Madrid, costi el que costi».

No us horroritzu a vosaltres, lectors, que llegiu amb avidesa les notícies d'aquest desastre mortal, pensar que res de tot això no hauria estat possible si el Govern francès no hagués fet pes, des del primer moment, el bloqueig sobre la seva més propera amiga: l'Espanya republicana?

Sense aquest bloqueig, amb sols el simple respecte del dret internacional, el complot dels rebels hauria estat saldat en un mes i els feixistes italians i alemanys s'haurien ben guardat d'obstinat-se a sostenir a Espanya una causa llavors del tot perduda: la causa de l'enclavament de França pel Sud.

Fa algunes setmanes, el bloqueig apareixia ja amb un aspecte odiós, per la intervenció de la finança anglesa i francesa, contra un poble que vol prendre les regnes i guiar els destins de les seves riqueses. Nosaltres ja no hem dit i provat: el bloqueig s'anomena Basil Zaharoff, Wendel i Rothschild. Tot home una mica al corrent de la gran finança internacional, ho sap.

Però, ara, on es vol anar a parar? Hom podrà sempre, mentre Hitler i Mussolini es riuen cada vegada més obertament de la Conferència d'Embargament de Londres, apellar a aquest ridícul fantasma.

La C.G.T., la F.S.I., la I.O.S. reclamen amb nosaltres que el conjunt del problema sigui reconsiderat. Se'ns ha dit que l'embargament era indispensable per a evitar una cursa d'armaments dels continents, cursa en la qual França i els seus amics es trobarien desfavorits. Se'ns ha dit que el comerç lliure seria, després de la guerra en terra espanyola, la guerra arreu. Se'ns ha dit en fi, que ni Hitler ni Mussolini no podrien suportar la victòria de la República a Espanya.

Si és així, cal anar fins al final i dir-nos francament si hom desitja la derrota de la llibertat a Espanya.

Puix que no hi ha altra manera de situar la qüestió.

Es massa fàcil, després d'haver pres la iniciativa de crear l'aerosa situació d'avui, de rentar-se'n les mans i de declarar (com hom comença a insinuar-ho): «La U.R.S.S. abastarà a tota. Primerament això no és veritat. L'Espanya democràtica necessita el concurs de tots els seus amics i, després, és una singular actitud aquella que consisteix, després d'haver — i amb quina insistència! — fa dos mesos, felicitat la U. R. S. S. d'haver-se adherit a la proposició d'embargament, felicitar la U. R. S. S. que ella hagi reprès la seva llibertat: quan hom no la reprèn un mateix!»

Mantenir el bloqueig avui no és tan sols plodar l'agraïment de la City de Londres i de les dues-centes famílies, és sollicitar la indulgència de Hitler i Mussolini tot treballant per la seva victòria, és humiliar la França republicana, és posar en perill la pau.

Nosaltres no volem pas una política de prestigi ni de croada. Nosaltres volem només una política francesa, una política que no vagi a remolc de ningú.

Mantenir el bloqueig és organitzar la desfeta i el massacre de l'Espanya lliure.

Es que hom vol realment això?

Els nostres amics espanyols que es baten per la independència del seu país i per la seguretat de la França, exigeixen una resposta clara a la seva pregunta.

Aquesta pregunta es troba en la mirada espantosa dels infants assassinats; es troba en la boca badada de les dones degollades; es troba en l'embranzida petrificada dels joves combatents morts.

Cal respondre! La sang d'Espanya crida!

(De «L'Humanité».)

P. VAILLANT-COUTURIER

Ara resulta que la culpa que Itàlia reconegui el Govern de Burgos és de Largo Caballero

Roma, 20. — Segons el periòdic «Il Messaggero» la raó decisiva que ha influït en el Govern a reconèixer la Junta de Burgos és la declaració feta pel senyor Largo Caballero, el dia 13 de novembre, declarant zona de guerra tots els ports espanyols.

Avui es reuneix el Consell de la Generalitat, presidit per S. E.

El Conseller Primer de la Generalitat, senyor Terradellas, ha estat tot el matí al seu despatx oficial, treballant amb els seus secretaris i despatxant amb els caps dels diversos Departaments que té al seu càrrec. El senyor Terradellas ha rebut nombroses visites i ha preparat els assumptes que presentaran a la reunió del Consell que se celebrarà aquesta tarda, al saló d'actes del Palau.

Es molt possible que la reunió, que començarà després de les sis, sigui presidida pel senyor Lluís Companys.

Avanç pel sector de Casp

COMUNICACIONS OFICIALS

SECTOR ALCANYO: Sense novetat.

SECTOR CASP: En el dia d'avui les nostres forces han realitzat un magnífic avanç pel nord del sector i han extorsit una forta pressió sobre l'enemic, al qual han fet un gran nombre de baixes.

Les nostres forces ocupen les posicions més estratègiques del sector. Continuen les operacions.

SECTOR BUJARALÓZ: Les forces que operen en aquest sector cooperen activament, en una acoblada de conjunt, amb les forces del sector Casp.

SECTOR OSCA: Les nostres forces exerceixen una forta pressió a tot el sector.

SI FRANÇA NO REACCIONA IMPLACABLEMENT...

Les campanyes de La Roca que de la premsa de dreta francesa ja han tingut el primer èxit: «M. Salengro, l'amor de Blum, s'ha suicidat. Al seu degut temps hem donat les informacions del fet. Ara alegrem que aquest crim, si França no reacciona implacablement contra el feixisme, no serà el darrer. «Els treba-

lladors francesos han d'extirpar una justícia ràpida — ha escrit un diàri obrer francès. Bé, Però, de pres-sa! Si no, qui sap si no hi seran a temps».

«Seguirà, després d'això, fent dis-cursos el senyor Blum propugnand la pau per damunt de tot, mentre

el feixisme, que assassina dones i infants a Espanya, comença la mat-eixa feina criminal a França?»

A la foto, la cara on vivia M. Sa-lengro, a Lille, després d'haver-se assabentat el públic del suïcidi del ministre. (Afi, primera foto, arriba-da a Barcelona)

AL LLOC D'HONORI

Davant l'enemic res ni ningú no pot abatre l'entusiasme dels homes que defensen Ma-dríd, la màrtir de l'allau feixista. Aquests dies la temperatura ha estat crua, als fronts de la capital de la República. Ha nevat i ha plogut. Però les forces del poble han ro-màs al seu lloc d'honor... (Universal)

"Subsistirà encara alguns dies el perill sobre Madrid", diu "Política"

Madrid, 20. — «POLÍTICA», en la seva impressió de matinal, diu: «El fet que els dies vagin passant sense que els feixistes aconseguixin enlairar-se en els carrers madrilenys no és cap raó perquè els habitants de la capital es confinin massa. El perill que amenaça sobre Madrid subsisteix i subsistirà encara alguns dies. Lògicament, els generals feixistes no s'han llançat a l'atac de Madrid

d'una manera impenedida, sinó que han acumulat homes i material en quantitat considerable. I vincer un exèrcit així no és labor de vint-i-quatre hores. Només una acció parave-rant i tenaç pot allunyar l'enemic len-tament de les portes de la nostra ciu-tat. Per això els madrilenys han de viure atents i vigilants amb les vibra-cions del moment. Ahir es va combatre durament pels

volants. En uns sectors guanyàvem terreny; en un altre el perdim; però al final de la jornada el terreny su-synat el perdrem i el perdut el re-cuperarem, quedant, doncs, les línies de combat en els mateixos llocs u-mats.

Així, doncs, la situació no varià. No hi ha motiu ni per a estar més opti-mista ni més pessimista. Els habitants han de seguir fermament la seva mar-

xa tenint fe absoluta en el triomf de les armes llials.

L'únic lamentable fou, i aquesta és una cosa diària, el bombardeig que els avions rebels estrangers realitzaven a Madrid, causant víctimes innocents entre la població civil que ha de su-portar aquestes dures proves a que la sotmet els mercenaris al servei dels se-nerals traidors».

En la cursa d'aquestes últimes set-manes —seguiu dient el «Manchester Guardian»— Alemanya ha enviat a Espanya homes i material en gran abundància. En moltes ciutats ale-manys hi ha oficina de reclutament de voluntaris per a Espanya. No cal dir que donen tota mena de garantia que regna en moltes ciutats, la possibilitat de marxar és acceptada amb gust. Fa uns dies, foren organitzades dues com-panyes de carros alemanys, completa-ment equipades amb material i tèc-nics. El servei en l'exèrcit rebel de França es considera molt avançat per als nazis desocupats. Els volun-taris són excel·lentment pagats. Els ser-geants reben 500 marcs per mes. Els sots-oficials cobren 700 marcs per mes.

Els cercles militars alemanys seguei-xen amb atenció vivíssima els inci-dents de la lluita espanyola. El fet

que a Madrid els canons antitancs han-gin perforat en cinc centímetres els tancs de fabricació alemanya; el fet que, amb tot i la urgència en l'orga-nització, els avions rebels caiguts en combat aeri —això és, no comptant els destruïts en els bombardeigs d'aer-òdroms— sumen el doble dels caiguts per part dels avions governamentals, inquieta molt i molt els dirigents mi-litars alemanys. Es confirma que Hit-ler es reuneix, fa pocs dies, a Berchtes-gaden, amb els caps militars, els quals li donaren compte de la marxa de les operacions militars davant de Madrid.

El reconeixement de l'anomenat Go-vern Franco fou notablement influït per aquesta entrevista entre Hitler i els generals de la Reichswehr.

Una camioneta per a la columna Macià i Companys

Aquest migdia han estat al Palau de la Generalitat els obrers de Ter-rassa Jaume Soler, Bernardi Vives i Esteve Costa, els quals han cons-truït una camioneta ràpida de trans-port que han ofert a l'Honorable President, per a la columna «Macià-Companys».

Els dos primers s'han ofert per a conduir el vehicle i transportar-lo al front. El senyor Companys ha bal-xat a la Plaça de la República per tal de veure el vehicle i fer-se càrrec de la perfecta construcció i perfec-cionaments.

¡MANDO UNICO! ¡MANDO UNICO!

«Parcerà extraño que seamos nosotros los que insistamos en este problema del mando; pero las circunstancias imponen a todos, y a nosotros más que a nadie, la obligación de someternos a una disciplina férrea.

Hay que ir al mando único en los frentes. Pero en seguida, rápidamente.

Que no tengamos que decir después que por nuestra propia in-disciplina hemos perdido tal o cual acción.

Pedimos, reclamamos ese mando único con la experiencia que nos están dando estos cuatro meses de guerra, en que nadie ha mandado».

(De «Solidaridad Obrera»)

"Si és necessari, destruïrem el port de Barcelona" ha comunicat la "Junta" de Burgos a Mr. Eden

Londres, 20. — Durant la sessió d'aquest matí a la Cambra dels Comuns, el líder de l'oposició, senyor Attlee, ha demanat al senyor Eden si havia rebut dels insurgents espanyols una comunicació relativa a un proper bombardeig del port de Barcelona. El senyor Eden ha declarat que no havia rebut cap comunicació sobre l'assump-

te, però que el dia 17 del corrent el govern de Londres va rebre de la Junta de Burgos el següent telegrama: «Sabem que a Barcelona s'han desembarcat i es preten continuar desembarcant material de guerra. Els vaixells en què es embarquen diversos banderes, però la majoria ostenten la bandera soviètica o l'espanyola. Els feixistes espanyols estem decidits a impedir aquest tràfic per tots els mitjans. SI ES NECES-

SARI DESTRUIREM EL PORT DE BARCELONA. Aconsellem als vaixells estrangers que es trobin en l'embocat port que l'abandonin immediatament amb el fi d'evitar que siguin víctimes de danys involuntaris.» El telegrama acaba aconsellant que evacuin la capital catalana tots els estrangers que encara hi residixen. El senyor Eden atorga que l'am-

baixador britànic que es troba a Hendaia ha estat encarregat d'expressar a les autoritats rebels de Burgos el respecte de les vides i béns dels subdits anglesos a Barcelona o almenys que garanteixin la seguretat de certs punts del port de la capital catalana. Eden acaba dient que el consol general britànic a Barcelona i les autoritats navals britàniques han estat assabentats de l'assumpte.

La flota facciosa espanyola és impotent per a dur a terme el bloqueig del port de Barcelona

Anglaterra no deixarà es-corcollar els seus vaixells

Londres, 20. — En els cercles diplomàtics es creu que l'amenaça de Franco de bloquejar el port de Barcelona no és res més que una fatxenderia del general rebel, ja que s'estima que la flota facciosa espanyola és impotent per a portar a cap aquell projecte. De totes maneres es posa de manifest que Anglaterra no té la més mínima intenció de deixar escorcollar els seus vaixells per les nostres del general rebel Franco.

DE LA RESISTENCIA A L'ATAC

Segueix l'ofensiva lleial a la Ciutat Universitària

(Notícies rebudes a les sis de la tarda.) Madrid, 20. — Durant la nit, fre-

tre foc inicià l'operació que quedà reduïda a últimes hores d'ahir. Quedaren ahir a la tarda els nostres a les mateixes portes de l'Hospital Clínic, on resistia un grup de rebels. Molt aviat s'han posat en moviment els combatents lleials. Iniciaren l'operació amb una preparació

d'artilleria i seguidament la infanteria hi obert foc de fusell i metralladora mentre els detres bombardejadors atacaren l'enemic que resistia a l'esmentat edifici. Ensenes eren atacats altres grups petits a la Casa de Velázquez. L'operació s'ha portat a cap tal i com estava previst pel comandament.

Després de diversos combats afe- rissats, els rebels s'han vist obligats a retirar-se i a abandonar els dos edificis, sempre sota el foc de càstig de les forces lleials. A la meitat de la jornada seguí la lluita amb gran coratge per una i altra part. Separant les línies dels combatents, quedà la Casa de Velázquez i l'Hospital Clínic, víctimes d'aquesta jornada de la guerra.

L'encarregat d'Afers Estrangers a Berlín fou víctima d'un atemptat i d'un robatori

No es sap res encara sobre el parador de Jordi Tell

Paris, 19. — L'Ambaixada d'Espanya a París, que és inexacte que l'encarregat d'Afers de la República espanyola a Berlín abandonés el seu lloc a començaments d'aquest mes, per la seva pròpia voluntat, al contrari del que pelen la declaració oficial del Govern alemany, relativa al reconeixement del Govern de Franco. El comunicat atorga: «El senyor Hovra Armengol sortí de Berlín després d'haver estat víctima d'un atemptat, i d'un robatori de documents secrets, en el qual quedà que la policia alema-

na no va voler posar en clar. nys altra banda, la detenció de Jordi Tell, vice-consol d'Espanya a Hamburg, que es produí a l'aerò- drom d'Hannover, el dia 28 d'octubre darrer, al moment que Tell anava a sortir d'Alemanya, sense que fins ara el Govern nazi hagi pogut concretar on es troba l'esmentada personalitat diplomàtica, demostra que els representants de la República espanyola a Alemanya havien deixat d'ésser considerats com a tals, molt abans que Alemanya fes la comedia de reconèixer la Junta dels generals de Burgos.»

Les activitats començades aquests dies van a topar amb les noves dificultats de la temperatura i no seran les nostres forces precisament les més castigades per aquesta inclemència.

S'ha comentat en els cercles periodístics la notícia lliçada per Franco i que anuncia el bloqueig d'alguns ports de la Mediterrània, entre ells el de Barcelona, amb el pretext que vol evitar que el comerç comenci a exercitar-s'hi.

Es coincideix a rebutjar la infamant calúnnia d'aquest ex-general que inventa per als seus nous crims i es comenta la decisió d'Anglaterra de no reconèixer aquella pretensió. I bé que amb grans dificultats, Europa comença a treure la bona dels ulls. Encara és hora de remeiar pascos errors.

Quan telefonem aquesta impressió continua el combat a la zona de la Ciutat Universitària. En els altres fronts del cinturó de Madrid s'han mantingut les posicions conquistades per les nostres tropes. En les darreres hores han passat de la resistència a l'atac els heroics defensors de Madrid.

En l'atac a Madrid va morir l'ex-infant Alfons d'Orleans Borbó

Paris, 20. — Comuniquen de Burgos que l'ex-infant Alfons d'Orleans Borbó, nét de l'ex-infanta Eulalia, fill de l'ex-infant Alfons i de l'ex-princesa Beatriu - aquesta germana de la reina de Romania -, ha estat recentment mort, al front de Madrid en combat a les fileres faccioses.

Un altre heroi caigut

Madrid, 20. — En el sector del Puente de las Franceses va caure ahir, sota el foc enemic, el comandant Heredia.

No és cert que hagi estat executat el consol d'Austria i Iugoslàvia a Bilbao

Paris, 20. — La legació de Iugoslàvia a París surt al pas d'una informació publicada per certs periodistes tendenciosos els quals anuncien que les autoritats nacionalistes basques de Bilbao condemnaren a mort i signaren l'execució de Vakoni, consol d'Austria i Iugoslàvia a Bilbao.

La legació iugoslava posa en clar que Vakoni no ha estat mal tractat ni control de Iugoslàvia a Espanya ni a cap altre país, i que mai no estat encarregat d'una missió oficial o oficiosa per part del govern de Iugoslàvia.

LES DIFICULTATS ECONOMIQUES DEL REICH

Berlin, 20. (Urgent). — El ministre d'Economia ha decretat que tots els valors estrangers a poder dels subdits alemanys hauran d'ésser lliurats obligatòriament. El comerç de títols no sofrirà - s'afirma -, cap restricció. Als mitjans burgesos la notícia del decret del ministre d'Economia no ha romés perquè feia diversos dies que s'esperava. No obstant, el decret ha estat vivament comentat. Es recorda que aquesta mateixa mesura fou presa pel govern italià al 1935, amb ocasió de la campanya d'Etiòpia.

L'import total de títols estrangers, col·locats a Alemanya ascendix a diversos centenars de milions de marcs. S'espera que d'un moment a l'altre, el govern del Reich farà ús d'aquesta reserva en divises estrangeres per tal de solucionar les dificultats en què actualment es troba.

Una horrible catàstrofe al Japó

Més de 1.200 otegats i 450 cases destruïdes

Tòquio, 20. (Urgent). — L'Agència Domei anuncia que a les tres de la matí una s'ha trencat la barrera del dipòsit de la mina de coure d'Osarum, a la prefectura d'Akita. Es calcula que hi ha més de 1.200 otegats i que han estat arrossegats uns 450 cases de minaires. A l'hora en què telegrafien han estat trobats ja uns 360 cadàvers. De 1.200 habitants amb què compta la població, només han pogut ésser salvats uns seixanta.

Anglaterra no reconeixerà la "Junta" de Burgos

Londres, 20. — De font fidedigna se sap que la Gran Bretanya no reconeixerà el govern de Franco. Franco, per la seva part, ha anunciat el bloqueig dels ports espanyols de Barcelona, Alacant i altres que en l'actualitat estan sota l'autoritat del Govern presidit per Largo Caballero.

A Lille hi ha set mil metallúrgics en vaga

Lille, 20. — Actualment hi ha 7.000 obrers metallúrgics en vaga. Una delegació de fabrica es traslladà ahir a la prefectura i va presentar reivindicacions al prefecte. La vaga, digueren els obrers, es desenvolupa amb absoluta tranquil·litat.

El sindicat metallúrgic convocà, ahir a la tarda, els obrers que encara no havien declarat la vaga, a l'objecte d'examinar la situació general.

La Cambra Patronal metallúrgica ha adreçat una carta al President del Consell protestant energicament contra l'ocupació de fàbriques i insistint que es sigui garantida la llibertat de treball.

Acaba dient la carta que no acceptaran discutir condicions fins que s'hagin abandonat les fàbriques.

SENYOR COMISSARI DE PREMSA:

«Hi ha dret que, mentre als diaris de la nit — concretament els d'ahir — se'ls prohibeix publicar certes notícies, mitja hora més tard puguin ésser escampades arreu per mitjà de les emissores de ràdio locals?» (Amb aquesta pregunta creiem interpretar el sentir de tots els col·legues nocturns)

¿O és que la censura de premsa i la de ràdio són dues coses distintes i hom dona preferència a la ràdio?

Quatre judicis davant els Tribunals Populars

Davant del Tribunal Popular Especial han comparegut aquest matí els ex-comandants Josep Soto Sánchez i Guillem Rico Ruiz, l'ex-capità Rogeli Puig Giménez; els ex-tinentes Epifani Miquel Alonso i Rafael Quiruga Barca, i els ex-alferes Gual Palacio Gabira i Fulgenci Ramirez Porra, tots ells del Regiment de Cavalleria de Montesa, acusats de rebellió militar.

També Carles López Manduley i Conrad Garcia Jordan han comparegut davant del Tribunal número 1, acusats d'activitats contra el règim. Actuals d'espionatge han estat jutjats pel Tribunal número 2, Joan Quim Callejón Barranco, Ricard Garcia Segur, Ferran Garcia Ferrández, Manuel Foz Pérez i Ferran Solanillas Pérez, per als quals el fiscal demana que se'ls apliqui una multa de 16.000 pessetes i se'ls obligui a la construcció de trinxeres mentre duri la guerra.

El Tribunal número tres ha jutjat els germans Rafael i Josep Oriol Pasqual Elies, per ésser considerats com a suposats feixistes.

STALIN PRONUNCIARÀ UN DISCURS EL DIA 25

Moscou, 20. — El vuitè Congrés extraordinari dels Soviets, començarà al Kremlin, el propiament dia 25 del corrent mes les seves sessions. A l'ordre del dia, figura el projecte de Constitució de la U. R. S. S. i a la sessió d'obertura pronunciarà un parlament el camarada Stalin.

RES DEL QUE PUGUI FER NO ANIRA CONTRA LA U.R.S.S.

Toquio, 20. — El portaveu del ministeri de Negociis Estrangers ha declarat que no és certa la notícia publicada per la Premsa segons la qual s'ha canel·lat un acord entre Alemanya i el Japó per a lluitar contra el comunisme. El Japó, amb tot, contribuirà a un Front Comú que agrupi totes les potències anticomunistes, especialment Xina, la que creu que el comunisme amenaça la pau i l'ordre mundial.

El Japó, amb tot, contribuirà a un Front Comú que agrupi totes les potències anticomunistes, especialment Xina, la que creu que el comunisme amenaça la pau i l'ordre mundial. Evidentment, aquest acord no anirà dirigit contra la URSS, amb la qual el Japó vol mantenir lligams d'amistat i bones relacions, sinó contra el Komintern, les activitats del qual no estan pas controlades per la URSS.

No és cert que la U.R.S.S. hagi demanat la reunió immediata del Comitè de no intervenció

Londres, 20. (Urgent). — Contràriament a certs rumors circulats als cercles diplomàtics, es desmenteix oficialment que el Govern Soviètic hagi demanat la reunió immediata del Comitè de no intervenció en els afers d'Espanya.

El que fou cap d'aquesta, senyor Barriobero, ha reunit aquest matí tots els funcionaris i el públic que havia acudit a presentar denúncies, i ha pronunciat un sentit parlamentari que tant ell com tots els components de l'Oficina acataven allò disposat pel Consell de la Generalitat. Per tant, doncs, la seva missió havia acabat i ara tan sols esperaven els qui els havien de substituir.

Afegeix que, per les millores Antifeixistes, havien estat lliurades 850.000 pessetes, producte de les penyes i del tant per cent sobre allò recaptat. I s'han fallat més de 6.000 assumptes dels quals solament en sis hi ha hagut apèl·lació.

Ha acabat dient el senyor Barriobero que demà marxarà a un dels fronts de Madrid. El públic ha ovacionat entusiàsticament les seves paraules.

SEGONA EDICIÓ

Hem rebut el primer número del Butlletí del Sindicat d'Arts Gràfiques (C.N.T.) de Barcelona, amb un interessant sumari, la qual publicació recull els problemes i les aspiracions de la massa treballadora.

Un nou portaveu: "Artes Gráficas"

ARCHIVOS ESTATALES

BARCELONA, A LES FOSQUES

El primer assaig contra un possible atac aeri tingué lloc ahir a la nostra ciutat amb un èxit força remarcable. Naturalment que posats a analitzar hi trobaríem diverses deficiències, però aquestes eren perfectament disculpables i gairebé lúgiques tractant-se d'un primer assaig. Repetim, però, que globalment va sortir força bé.

A primeres hores del vespre ja tot Barcelona s'havia assabentat que es portaria a cap el simulacre. La premsa i la ràdio havien escampat la nova per tot arreu, especificant clarament el seu caràcter i abast. Malgrat això, alguns ciutadans impressionables que esperaven que sap què varen perdre les ganes de sopar. La cosa fou també aprofitada pels alarmistes emboscats — encara en resten un bon ramat! — per tal de fer córrer que no es tractava de cap simulacre, sinó que hi hauria un atac autèntic de l'enemic i poc després de les onze ja hi havia situats als llocs més estratègics de la nostra ciutat diverses brigades de la Creu Roja, amb ambulàncies motoritzades i camilles. Estaven també disposats a actuar tots els serveis de bombers. A les entrades dels Metros i altres llocs públics subterranis s'hi havien instal·lat llàmpades de mines. Molts locals industrials i moltes poreries romangueren oberts. La Federació d'Espectacles Públics té saber que aquests sols restarien oberts fins a les onze.

COMENÇA L'ASSAIG

Minuts abans de dos quarts de dotze es començà a sentir el soroll de les sirenes. Poc després deixaven de circular tramvies i autobusos. Es tallà l'enllumenat elèctric i en el de gas fou disminuïda tota la pressió. Barcelona restà a les fos-

ques. Immediatament, però, els potents reflectors instal·lats en diversos llocs estratègics començaren a travessar el cel a la recerca d'uns avions imaginaris. Els transeünts es refugiaren en els locals més propers que oferien condicions de seguretat i pels carrers no hi hagué més circulació que la que a poca velocitat portaven els automòbils de la policia i les patrulles de control, els focs dels quals havien estat aconeguts per tal d'emetre sols una llum violàcia o blava.

L'assaig durà uns vint minuts. Transcorreguts aquests, tocaren les sirenes altra vegada, s'encengueren les llums i la ciutat recobrà el seu aspecte normal.

UNES PETITES DEFICIENCIES

Globalment — repetim — el simulacre resultà un èxit en tots els aspectes. Malgrat això hi hagué algunes deficiències, les quals ens permetem d'assenyalar, per ésser perfectament subsanables i amb la bona intenció que si el simulacre s'ha de tornar a portar a cap — creiem que és necessari — resulti perfecte del tot.

Entre aquestes podem assenyalar: — L'escassa potència de les sirenes, les quals es sentiren tan debilitment, que molts ciutadans que estaven ja submergits al llit no s'assabentaren del que ocorria.

— La insuficiència mental d'un sector —afortunadament no gaire important— de ciutadans que es prengueren la cosa en un pla de festa major. Hi havia famílies senceres que, malgrat de viure en pisos baixos i en llocs de refugi, varen restar als balcons fent taboia. Afortunadament no els va donar per llançar aomflets i serpentes.

— La idiosincrasia general progressiva d'altres que, amb els balcons i finestres oberts, varen encendre espelmes i llums de petroli, comptant la tasca de la policia i controls, que els hagueren d'anar avisant per un atzò també contribuï a fer que la foscor que havia de regnar a la ciutat no fos tan intensa com havia d'ésser.

— I, finalment, que en restablir-se la normalitat alguns tramvies triparen cosa de deu minuts o més a tornar a circular, ocasionant el consegüent perjudici als passatgers que l'assaig havia sorprès plaçant.

EL PREMI A LA VIRTUT

Als que es quedaren al llit després de la remor dels reflectors. En canvi, els ciutadans conscients i fidels complidors del deure, com ara jo, els quals ens varem apresar a refugiar-nos als pisos inferiors, a més d'estrenar llargs amb els altres, varem vèrem fruit de la satisfacció d'haver-nos comportat com a bons ciutadans.

A casa meua — Aribau, zamfrà a Diputació, cambra de bany i magnífiques vistes — ens varem refugiar en un dels entresols, que està deshabitats. Erem una trentena de veïns. Tres o quatre varem fer esforçats per la son i els seus roncs era l'únic soroll que torbava el silenci. Aquest, però, desaparegué als cinc minuts de recusat, puix que següentament es formaren diverses tertúlies. La més profusa fou la que es constituï entorn de la rossa del tercer, una noia completament aconestible i vampíresca que rebé cent vint-i-tres declaracions...

Jo em vaig submergir en una interessant discussió amb un veï sobre si els reis poden portar roba interior de punt.

Quan estàvem amb Rocessinto s'acabà l'assaig i s'encengueren les llums. Per això no vaig poder declarar-me a la rossa vampíresca i aconestible...

R. G.

DESPRES DE LA MORT DE SALENGRO

Els treballadors francesos es proposen acabar amb les provocacions feixistes

EL PARTIT COMUNISTA ES MANIFESTARÀ EN L'ENTERRAMENT DE SALENGRO

Paris, 19. — El Partit Comunista anuncia que diumenge celebrará grans manifestacions amb motiu de l'enterrament del cadàver de Salengro.

VAGA GENERAL A LA REGIO DE LILLE

Lille, 19. — El Sindicat Metallúrgic de Lille ha declarat la vaga general d'obres i empleats de l'esmentat ram, a tota la regió.

ES DEMANA LA DETENCIÓ DEL DIRECTOR DE «GRINGOIRE», I S'EXIGEIX L'ALÇAMENT DEL BLOQUEIG A ESPANYA

Paris, 19. — L'Oficina Política del

Partit Comunista ha decidit demanar a les autoritats competents, a conseqüència de la tràgica mort de Salengro.

Primer: La suspensió del setmanari «Gringoire».

Segon: Processament i detenció de Chappet, Tardieu i de Carbuca, director del «Gringoire», considerats com a responsables de la campanya d'infamies contra Salengro.

Tercer: Dissolució de les Lligues faccioses.

El Partit Comunista estima que cal la implantació d'aquestes mesures, si es vol ésser fidel al programa del Front Popular. Amb relació a la situació d'Espanya, el partit comunista exigeix l'alçament del bloqueig il·legalment imposat al Govern espanyol.

PER TERRES DE FRANÇA

Visita als refugiats d'Irun, a Pessac

Només esperen poder retornar a les seves llars...

El grup de refugiats d'Irun, amb el doctor MARCADE (1) i el camarada CLAPERS (2)

Pessac (Bordeus), nov. 38.

Portava un gran desig de veure com eren tractats els darrers refugiats d'Irun que restaven a França. La meua visita a Pessac, petita municipalitat dels voltants de Bordeus, em va permetre conèixer una comunitat que són actualment tractats els nostres compatriotes bascos en aquestes hores tràgiques.

A la meua arribada a Pessac, la meua primera visita fou per al doctor Marcade, alcalde socialista de l'esmentada ciutat. Immediatament, malgrat el gran treball que pesava damunt d'ell, i que vaig tenir ocasió de comprovar, es va posar a la meua disposició per a acompanyar-me a visitar els refugiats espanyols.

En el seu cotxe, per carrers magníficament asfaltats, acompanyat per l'encarregat d'atendre els refugiats, camarada Alphonse Clapers, el senyor Marcade ens conduí a l'edifici destinat a allotjament dels camarades de l'heroica ciutat d'Irun.

L'edifici és als afores de la ciutat, voltat de petits xaiets, estil ciutat jardí, i que a França sembla fer furor actualment, ja que pertot arreu es veuen aquestes cases de voltes d'un petit hort o jardí. La construcció bonica i senzilla a la vegada, fa veure a la vista i predispone al seu favor. Entrem i ens trobem de primer antuvi amb una dona entrada en anys, refugiada d'Irun, que ens és presentada pel Dr. Marcade.

De seguida acuden totes les altres refugiades, ja que fora de dos homes d'alguna edat, totes són dones. Les preguntes atropellades no em deixen; totes volen saber què passa a Espanya. Procuro respondre aquesta allau d'interrogants amb el meu acabat amb el feixisme. Em diuen que moltes tenen fills i germanes al front basc i d'altres han vingut a Catalunya a al·litar-se per a continuar la lluita contra el feixisme. Totes em diuen que es troben molt ben ateses i que no manquen de res; una espurna de tristor veig als ulls d'una companya...

Mensenyen el menú: verdura abundosa; peix fresc, carn, fruita, tot això ben condimentat i millor presentat, acompanyat per un bon vi negre, el rouge de Bordeus.

La impressió rebuda va ésser magnífica. Es troben ben allotjats i ben alimentats; per tant, aquestes companyes l'única cosa que esperen amb desig és poder retornar a llurs cases per veure llurs familiars.

Després d'uns petits parlaments i d'encarregar-me un munt de coses per a llurs companyes que són a Catalunya, ens acomiadarem amb recança, car elles semblaven per a mi certa cosa molt meua i jo per a elles igualment.

Acte va una fotografia, en la qual figura el Dr. Marcade, que ha aconseguit una subvenció de l'estat francès per als refugiats antifeixistes espanyols, i ha fet que l'ajuntament voti una partida per a remeiar el que manca per al sosteniment d'aquests refugiats a Pessac i que ell procura que s'hi trobi bé. També s'hi troba el camarada Clapers, antic lluitador de la causa de Catalunya, per la qual el juntament amb Macià sofria persecució a França, i que actualment s'ocupa de l'allotjament dels refugiats i de tot allò que necessiten de robes i altres utensilis, la qual cosa fa amb un gran entusiasme.

Albert VICTOR (del S. R. I.)

6.546.528'65 pessetes

és la quantitat total recaptada fins al dia 18 del corrent mes a la Conselleria de Defensa a profit de les víctimes de la subversió feixista. SEGUÏXEN ELS DONATIS.

El Gran Consell

Feixista acordà

rearmar ràpidament Itàlia

Paris, 19. — En els cercles oficials d'aquesta capital, en comentar-se les resolucions adoptades pel Gran Consell feixista es posa de manifest:

Primer. La resolució decidida d'Itàlia de reforçar dràcticament el seu règim de dictadura econòmica.

Segon. La seva decisió de reforçar ràpidament i en gran proporció la potencialitat militar naval i aèria d'Itàlia. Tercer. Un inèditable silenci sobre les eventuals negociacions italo-britàniques, demostrant que no s'ha arribat encara entre Londres i Roma a un terreny propici per a la celebració d'aquelles.

Mentre assassinen infants en nom de Déu...

A l'ambaixada del Vaticà ojeja la bandera monàrquica

Diu el «Manchester Guardian»: L'ambaixada espanyola al Vaticà s'ha guarnit aquest matí per a celebrar l'entrada dels rebels a Madrid. L'antiga bandera roja i groga ojeja sobre la porta, mentre a les finestres hi havia damossos amb l'escut i la corona reials. Es feren preparatius per a les il·luminacions de la nit. Des que marxà l'ambaixador, l'ambaixada ha estat a mans dels rebels.

“Les poderoses columnes catalanes han entrat ja a Madrid”

Madrid, 19. — L'ambaixador de la Unió Soviètica ha contestat a les Joventuts Unificades amb una expressiva carta. Diu que està emocionat en veure un poble que combat heroicament per la defensa de la Llibertat. I afegeix:

«Avions estrangers tripulats per mercenaris maten les vostres mullers i els vostres fills i destrueixen les obres d'art que va crear el poble. Sou els descendents dels lluitadors de tots els temps en defensa de la democràcia. Amb els combatents de Madrid hi ha tots els combatents antifeixistes espanyols. Les poderoses columnes catalanes han entrat ja a Madrid.

Us asseguro que teneu la confiança de cada ciutadà soviètic. La veritable humanitat està al vostre costat.»

“En cas de bloqueig de les costes catalanes, es portaria a terme una acció internacional”

FRANCO VOL BLOQUEJAR EL PORT DE BARCELONA

Londres, 19. — El general feixista Franco ha comunicat als cercles oficials anglesos que té la intenció de bloquejar el port de Barcelona.

ELS MINISTRES D'AFERS ESTRANGERS I DE MARINA, DE FRANÇA, EXAMINEN LA DECISIÓ DE FRANCO

Paris, 19. — El ministre d'Afers Estrangers i el ministre de Marina examinen ahir nit les mesures que França es veuria obligada a adoptar davant la decisió de les autoritats rebels espanyoles d'efectuar un bloqueig del port de Barcelona. Sobre aquest punt els comentaris ministerials no han tractat ni comunicat amb el Ministeri de la Defensa Nacional. Fins ara no s'ha adoptat cap decisió en el sentit de modificar les disposicions navals adoptades pel Govern francès davant el port de Barcelona. Un o dos creuers vigilen davant la capital de Catalunya.

D'altra banda, segons les autoritats marítimes, no es troba en el port de Barcelona cap vaixell comercial francès.

EN CAS DE BLOQUEIG DE LES COSTES CATALANES...

Londres, 19. — En la sessió celebrada aquesta tarda per la Cambra dels Comuns i després del discurs del senyor Eden sobre l'actitud del Govern britànic en relació al reconeixement de la Junta de Burgos per part dels governs de Berlín i Roma, el diputat senyor Alexander, que fou primer lord de l'Almirallat en el Govern laborista, ha preguntat quina seria l'actitud del Govern en cas de bloqueig de les costes catalanes.

El senyor Eden ha contestat que les regles normals disposen una acció internacional en tals circumstàncies i que els interessos britànics serien defensats.

ELS GOVERNOS DE PARIS I LONDRES NO PODRAN ADMETRE ELS PROPOSITS DE FRANCO SOBRE BLOQUEIG DE PORTS CONTROLATS PEL GOVERN LEGÍTIM ESPANYOL

Paris, 19. — Una emissora oficial ha radiat aquesta nit uns interessants comentaris relatius a la situació creada pel reconeixement del Govern feixista de Burgos per Itàlia i Alemanya, en els quals es declarava que «els Governos de París i Londres no podran admetre que els feixistes pretenguin prohibir als seus vaixells dirigir-se als ports de la Mediterrània controlats per l'únic Govern legal d'Espanya».

Germans que lluiteu tan magníficament contra la barbàrie militar...

Antt, pel micròfon de Ràdio Associació fou radiat «El Paquetot Tenacity» la magistrat obra teatral de Charles Vildrac. Aquest gran amic nostre, en assabentant-se de la radiació de la seva comèdia, trameté una noia que fou radiada. És la següent:

«Estimats auditors, estimats companys catalans: Ahir vaig experimentar un sentiment de sorpresa en saber que l'emissora Ràdio Associació de Catalunya radiaria avui la meua obra «El Paquetot Tenacity».

Enmig de les angústies i dels dolors que us acompanyen, enmig d'aquesta època, de la qual el vostre poble i el poble d'Espanya són els herois, podeu dedicar un lloc a les coses de l'esperit. Això és un senyal de la vostra força del vostre coratge i de la vostra confiança. Esteu orgullosos i content que un lligam sensible pugui establir-se entre vosaltres i jo, per mitjà d'aquest petit drama del desà, que és el meu «Paquetot Tenacity».

Tot el que us pot dir de mi mateix aquesta obra que ara sentireu, si bé no té relació amb l'hora present, us prego d'acceptar-ho com un homenatge d'admiraació i respecte a tots vosaltres, germans que lluiteu tan magníficament més enllà dels Pireneus contra la barbàrie militar, contra la bestia feixista, a tots vosaltres, germans que heu vingut i que vengereu.

Charles VILDRAC.

Si la C.N.T. tiene representantes en el Consejo de la Generalidad y en el Gobierno Nacional Revolucionario de Defensa, es deber nuestro cumplir los acuerdos que de ellos emanen. Si esos representantes no actúan como nuestra Sindicatos les ordena, nosotros les exigiremos estrechas cuentas: pero mientras disfruten de nuestro «placet», ha de concedérseles un margen de confianza, para que actúen activamente y con libertad.

(De «Solidaridad Obrera».)

El Consell de Defensa d'Aragó celebrarà un acte al Gran Price

El Consell Regional de Defensa d'Aragó celebrarà un acte d'afirmació aragonesa a Catalunya.

Aquest acte ha estat organitzat pel Centre Obrer Aragonesa i tindrà lloc el pròxim diumenge, a les 10 del matí, al Gran Price, d'aquesta ciutat.

...de la Revolució mexicana

Francisco Madero, el gran polític mexicà de cos feble, però d'un temperament espiritual indomable, d'aer, fíat, d'una manera convencional, amb el seu Pla de Sant Lluis (1910), la data de la gran revolució mexicana, 20 de novembre.

No és fins l'any 1916, reconegut el Govern de Carranza, quan Mèxic comença a estructurar-se, a perfilar fortament la seva personalitat dins la gran unió proletària del món. Ha deixat enrera l'època dels generals que es llançaven al camp amb quatre fidels, ha deixat enrera les genials iniciatives dels herois incontrolables, una mica novel·listes, valents, decidits, bruts però mancats de sentit constructiu, governamental...

Mèxic durant molt de temps ha estat un poble dissortat, tan dissortat com Espanya mateixa, que ha conegut càstics, botxins, homes armats de tralls, i jesuïtes cruels, amics dels dalt i enemics dels de baix.

Mèxic ha vist la seva pàtria en mans de capitans estrangers, en mans de negociants sense escrúpols, sense pietat per aquell poble de pobres, un poble, que ara fa vint anys, s'alça poderós i com una allau destruint aquest món decrepit de jersants i polítics sense entranyes.

La revolució mexicana té molts precedents dins la història turbulenta del país. Malgrat la tralla, malgrat els polítics, els dictadors i els generals despotes, sempre sentiren els fills d'aquesta terra generosa un amor incommensurable per la llibertat, aquesta llibertat que sols podien veure de tant en tant com una espurna en el lluny horitzó ple d'esperances, esperances que ara fa vint anys han esdevingut realitats.

I aquestes realitats han pogut esdevenir gràcies a l'esperit constructiu del proletariat i gràcies també

especialment a aquells homes que foren els capdavaners de la revolució, aquelles figures que es digueren Morelos, Juarca, Carranza, Villa, Obregon, Madero, esperits purs, energics, batalladors i, per damunt

de tots, com ha dit Andrés Baudet, Emili Zapata, el peu del camp, el soler asallat de les hisendes, el que no fou geni militar, ni moral, llosa intel·lectual, sinó símbol a totes